

[Ove Hansen.]

skatter vil få i den kommende tid, må kommunerne have et retfærdigt og reelt grundlag at kunne udskrive skatter på.

Jeg har på fornemmelsen, at det er regeringens hensigt at få udvalgsarbejdet tilendebragt i løbet af nogle få måneder; er det tilfældet, vil jeg gerne sige, at det synes jeg er uforsvarligt. Disse 20 lovforslag skal nu gennemgås i et folketingsudvalg; vi ved, det kræver et stort arbejde, og skulle vi komme til et eller andet resultat hen på foråret, så ved vi, at alle kommuner allerede i juli måned skal begynde budgetlægningen for regnskabsåret 1970-71. De skal altså kende de nye bestemmelser, de nye vilkår, de skal arbejde under. Dertil kommer, at der i 600 kommuner forestår sammenlægninger; de skal nu i fællesskab udarbejde budgetter for det kommende regnskabsår, og de får altså meget store problemer at arbejde med.

Jeg vil henstille til regeringen at overveje, om ikke det er rigtigt, at vi her i folketinget tager al den tid, der er nødvendig, til at gøre disse lovforslag færdig. Skulle der gå så lang tid, at vi ikke bliver færdige i dette folketingsår, så følger der et folketingsår efter. Jeg tror også, kommunerne ville være bedst tjent med, at arbejdet blev trukket ud. Nu foretager vi den geografiske opdeling; byrdefordelingen må vi så vente lidt med.

Jeg vil henstille til regeringen at tage dette op til en grundig overvejelse.

Poul Schlüter: Med de 20 lovforslag, som i dag er til første behandling, har regeringen skrevet udkastet til et stort nyt kapitel i den omfattende kommunalreform, som gennemføres i disse år. Det er jo usædvanligt, at man i folketinget behandler så mange lovforslag samtidig; det er en meget stor mundfuld på én gang. Men det er nødvendigt at forsøge at klare det, for man må se samtlige 20 lovforslag i sammenhæng med hinanden. Hvis man betragter hvert af dem isoleret, kan man have mange bekymringer over for det enkelte forslags virkninger, men det er som sagt afgørende, at vi ser på alle 20 forslag under ét. Især må man se de 19 af lovforslagene over for det ene; det, jeg tænker på, er, at lovforslaget om de nye regler for tilskud til kommunerne må ses i sam-

menhæng med de 19 andre lovforslag, hvorved der foreslås bortfald eller reduktion af de nuværende satser for statens dækning af kommunernes udgifter.

Baggrunden for hele dette store lovkompleks er jo de omfattende kommunesammenlægninger, både sammenlægninger af primærkommuner og af andre. Vi ved, at medens vi for få år siden havde omkring 1.350 kommuner i Danmark, vil vi snart kun have omkring 275; medens vi havde 24 amtskommuner, vil tallet blive væsentligt reduceret, vel slutte med 13, og der sker den afgørende ændring i den kommunale struktur, at vi snart lader købstæderne komme med i amtskommunerne.

Allerede i kraft af disse sammenlægninger sker der jo en vis udligning af de økonomiske forskelligheder mellem de forskellige dele af landet; det gælder i og for sig såvel med hensyn til indkomstdannelsen i den enkelte kommune som med hensyn til kommunernes udgiftsbudget. På begge områder betyder dette, at vi skaber større enheder i den enkelte kommune, og at købstæderne kommer med i amterne, en udligning, som nok er en stor forbedring, men denne udligning alene er ikke tilstrækkelig. Vi kan ikke udligne indkomst- og udgiftsforskellene tilstrækkeligt blot gennem sammenlægningerne, og derfor er det nødvendigt med indgribende lovændringer, og da nu engang den 1. april 1970 er en meget central dato med hensyn til sammenlægningerne, må det være naturligt, at denne dato af regeringen er valgt som startdatoen for den ændrede byrdefordeling.

Inden jeg går over til at fremsætte nogle bemærkninger til de enkelte lovforslag i den store buket, vil jeg gerne komme med nogle generelle synspunkter på mit partis vegne om sigtet med denne lovgivning.

I mit parti har vi i en årrække — det ved man — haft megen lyst til og arbejdet energisk med at komme frem til en ændret byrde- og opgavefordeling. Vi har længe varmt ønsket, at et nyt grundsyn kunne komme til at præge lovreglerne for forholdet mellem staten på den ene side og kommunerne på den anden.

Vi har — og det er jo folketinget, der bærer ansvaret derfor — igennem en lang, lang årrække opbygget et næsten fantastisk refusionssystem i Danmark. Refusionssyste-